

Venstrevindar

Som de trogna läsarna vet brukar VB följa utvecklingen i Danmark. Nu kommer det nya rapporter om svängningar i den politiska opinionen på andra sidan Sundet. Venstre, är största parti med 30,2 %, större än socialdemokraterna med 29,3. Nej, det är inte som i Norberg. Det är inte vänsterpartiets motsvarighet. Det partiet heter Socialistisk Folkeparti, SF. Det är ett liberalt parti, en korsning mellan moderaterna och folkpartiet, det rör sig om. Läget är ovanligt, men inte unikt. Det är ett tag sedan det hände senast. I maj 1997 var venstre större än s. Det var efter det att socialdemokraterna hade träffat en uppgörelse med partierna på vänsterkanten. Grönärförslaget i folkmun.

Venstre var segertippade i folketingsvalet 11 mars. Opinionsinstitutet hade dem som klara favoriter men s vann valet. En följd blev att partiledaren avgick. Han lyckades inte toppa karriären med statsministerposten och efterträddes av Anders Fogh Rasmussen. Han har vridit sitt parti något åt vänster och tonat ner nyliberalismen.

S har tappat till Venstre. Det är inte så märkligt med tanke på att det skedde en överströmning i andra riktningen vid valet. Socialdemokraterna har också alldeles nyligen haft en uppslitande konflikt på sin partikongress. Den handlade om privata entreprenader inom vård och omsorg i socialdemokratiskt styrda kommuner. Nyrup var öppen för sådan udlicitering, med gick på ett förödande bakslag på kongressen. "Baglandet" var starkt avvisande. Utslaget bedöms som en framgång för Svend Auken, miljöminister och tidigare partiledare. Han har mer än en gås oplockad med sin efterträdare. Vill man läsa om kampen mellan Auken och Nyrup, som kulminerade med att Svend Auken avsattes på extrakongressen 11 april 1992, rekommenderas, *Hvordan handles* av Bettina Heltberg, fru Auken. Det är alltså gamla motsättningar, politiska och personliga, som åter blivit aktuella.

SF har däremot stärkt sin ställning sedan valet. Partiets resultat på 7,6 % har vuxit till sympatier bland 10,6 % av befolkningen. Är det manne en Schymaneffekt?

Om man under några decennier har följt dansk politik och socialdemokrati är kärleken mellan Ylva Johansson och Erik Åsbrink småpotatis. I Danmark verkar de flesta framträdande politiker åtminstone ha varit i säng med varandra.

RN

Eftervalskonferens för Skånevänstern

Ilördags hade vänsterpartiet Skåne en eftervalskonferens. Drygt 30 deltagare från Skånes alla hörn samlades i landstingshuset i Lund för att utvärdera valrörelsen, rapportera om läget i sina kommuner efter valet och även blicka framåt.

De flesta av deltagarna var påtagligt nöjda och glada över partiets fina valresultat som bl a innebär att v i Skåne gått från representation i 17 kommuner förra perioden till 31 efter detta val. Distriktsordförande Mats Åstrand konstaterade när han öppnade konferensen, att v i Skåne faktiskt ökat mer än partiet centralt, v har drygt fördubblat våra siffror. Å andra sidan ligger vi fortfarande långt under partiets riktsresultat och den skillnaden har ökat.

Flera talare framhöll hur trevligt det varit med det positiva bemötandet partiet fått från många människor denna valrörelse. Sverker Gustafsson från Kristianstad som lämnade denna stad 73 och nu återvänt efter att i många år levt och jobbat politiskt i Norrland, berättade att han knappt vågade berätta att han var vpk:are i Kristianstad i början av 70-talet. Nu uppfattas partiet positivt även i Kristianstad. Hans Wahlgren, Ängelholm, vittnade om samma känsla av förändrade attityder t.o.m. i en så blå kommun som hans.

Nya former

En målsättning för partiet denna valrörelse var att pröva nya former i politiken, där vi talade med folk snarare än bara till dem. Olof Norborg, distriktsombudsman, beklagade att vi här inte kommit så långt även om V Malmös och numera riksdagsman Sten Lundströms arbete med invandrargrupper är ett efterföljansvärt exempel. Anders Arenhag, Simrishamn, kommenterade att formen enligt hans mening egentligen är underordnad. Det viktiga är mötet på gatan med människor vi samtalat med i samband med olika utåtriktade aktiviteter. Sverker Gustafsson, Kristianstad, betonade att vi nu måste utnyttja våra kontakter från valrörelsen, bjuda in oss och arbeta på att nå fram till en ny politikerroll där vi regelbundet lyssnar på våra uppdragsgivare. Hans Wendel, Hässleholm, berättade om positiva kontakter som

Hässleholmarna haft med invandrargrupper i valrörelsen och nu ska fortsätta utveckla.

Fördela resurser i distriktet solidariskt så att alla organisationer får lokal med telefon och fax och blir lätta att nå, var ett önskemål som framfördes. Bra idé, kommenterade Micke Persson, distriktsombudsman, men det kräver att stora organisationer avstår resurser till de små.

Ung vänster

Micke Persson, med en fot i Ung Vänster, rapporterade om Ung Vänsters valrörelse. Mellan 300 och 350 klassrumspresentationer och 40 debatter har 60-70 ung vänstrare genomfört. Det innebär att 24-25 000 elever fått muntlig information av Ung vänster. Dessutom har Ung Vänster haft bokbord på en mängd skolor. Bl a Nils-Åke Nilsson, Klippan, Ann-Mari Campbell, Malmö och nyblivne riksdagsmannen från Perstorp, Sven-Erik Sjöstrand, uttryckte stor tacksamhet mot Ung Vänster och vittnade bl a om vilka fina insatser de gjort på skolorna. Även Röda Kapellets insatser i valrörelsen berömdes av flera talare.

Borde vänsterpartiet i Skåne lanserat sina toppkandidater bättre, var en fråga. Personlig profilering är en känslig sak i vänsterpartiet där vi är vana att se politiken som ett lagarbete och vill att människor snarare ska rösta på politik än person. Samtidigt behöver partiet fler kända ansikten som partiet förnippas med, bl a för att komma ifrån att allmänhet och medias intresse bara kretsar kring en eller några få. Därför är nu en målsättning att göra de nya skånska riksdagsmännen kända i sin valkrets. Sven-Erik Sjöstrand, riksdagsledamot i gamla Kristianstads län, uttalade som personlig målsättning att han ska genomföra minst ett besök per lokalorganisation och år i valkretsen.

Bara Gudrun drar

Varför är det jippo bara när Gudrun kommer? undrade Britta Berg, Simrishamn, som tyckte att distriktet och partiet centralt borde gjort mer av en turné med Alice Åström och Johan Lönnroth som genomfördes i slutet av sommaren. Gärna mer jippo sa Olof Norborg, ombudsman, men tyvärr drar andra ledande partiföreträdare bara en bråkdel av det intresse som Gudrun får, jippo eller inte.

En målsättning vänsterpartidistriktet hade inför valet var att lyfta fram regionfrågorna i valrörelsen. Flera uttryckte viss besvikelse över att detta inte lyckades, men det konstaterades också att partiet inte självt sätter dagordningen och att det är svårt att komma ifrån att landstings-/regionvalet blir det glömda valet.

Förhandlingar

Mats Åstrand, Rolf L Nilson och Ann-Mari Campbell rapporterade om partiförhandlingar i Region Skåne. Stor enighet rådde om viktigen av att det främlingsfientliga Skånes väl hålls utanför inflytande.

Rapporter från förhandlingar i de olika kommunerna följde därpå. I Kristianstad var förhandlingarna redan klara. Där blir det koalition med v, s, mp och det borgerliga men antirasistiska Åhuspartiet som hellre släpper fram vänstern än medverkar till att Sjöbopartiet får inflytande. Samarbetet innebär bl a att Vänsterpartiet i Kristianstad får en kommunalrådspost på deltid.

Flera deltagare framförde önskemålet att distriktet, med tanke på alla nya kommunalpolitiker, snabbt ska organisera kommunalpolitiska studier bl a inför kommunernas budgetmöten. Emellertid konstaterades också att v i Skåne är jämförelsevis väl förberett för framgången och att många av de nya kommunalpolitikerna redan genomgått studier. Ombudsman Micke Persson redogjorde för distriktets studieplaner där studiecirklar om vänsterpartiets politik och organisation, helgseminarier om kommunalpolitiska områden samt även mer teoretiskt avancerade studier i marxism och feminism ingår. Ann-Mari Campbell, ordförande i Kvarnby Folkhögskola, meddelade att Kvarnby kommer att erbjuda lokalorganisationerna utbildning i kommunalpolitik.

Olof Norborg

Russinet,

ett äldre kollektivhus som VB har haft anledning att skriva en del om genom åren, håller nu på att färdigställas på Spolegatan. För den som är minst 40 år och inte har hemmavarande barn kan vi berätta att det finns ett par lägenheter kvar. Kollektiv är rätt!

I huvet på en kommunalpolitiker - ett par veckor senare

När denna text når läsarna är regeringsförklaringen uppläst i riksdagen och vi har fått veta om valutslaget har gett resultat i form av nya röda och gröna formuleringar. Det justerade budgetförslaget kommer att vara klart i slutet av veckan. Även här bör det finnas möjlighet att se spår av valresultatet.

Nog om rikspolitik (även om den, med sex riksdagsledamöter från Lund, känns närmre än någonsin).

I Lund sitter vi inte i regeringsförhandlingar. Här pågår istället diskussioner om bl a fördelning av oppositionsråd och av 2:e viceordförandeposterna.

Varför gick det då som det gick i Lund?

Situationen före valet var den att v, s och mp tillsammans hade 33 av de 65 mandat i kommunfullmäktige. Med tanke på att v:s framgångar inte helt vägrade upp det socialdemokratiska raset ens på riksplaneln, där vi lyckades bättre än i Lund, och att s inte är särskilt starka "i sig" i Lund, så kunde valresultatet egentligen bara bli ett.

Miljöpartiets starka ställning i Lund har fått sig en knäck. Förmodligen grunns det partiet just nu över om detta beror på det nära samarbetet med v och s, eller om man bara hänger med i en negativ rikstrend, eller om det är en kombination, eller om det beror på något annat.

Socialdemokraterna gjorde ett dåligt val i Lund. Detta trots att dom i många frågor av stor vikt får lundaborna antingen valt att bortse från sina koalitionsbröder eller ta åt sig äran för något som dom egentligen inte haft en möjlighet att påverka. Jag tänker då på den stora statliga satsningen på Lund i miljöfrågor, 126 miljoner kronor, respektive arbetsmarknadsrådet för Lund.

Och vänsterpartiet då? Vi gjorde ett av våra bättre val i Lund, vann ett nytt mandat och var inte så väldigt långt ifrån ett sjunde. Men, för första gången hade vi lägre siffror i kommunfullmäktigevalet än i riksdagsvalet. Varför, finns stor anledning att fråga sig? Min första, omedelbara slutsats var den att vänsterpartiet i Lund lever ett eget liv, inte så väldigt beroende av rikstrender. Våra knappt 10 % i Lund är inga Schymanprocent utan snarare Andersson-, Svensson-, m.fl.-procent. Och vi ökade vårt röstantal med 1 300, eller o 33 %, inte illa i sig. Vi ökade trots att vi inte kunnat/velat (stryk det som ej önskas) profilera oss som vi gjort inför tidigare val. Vi ökade trots att

Från vår försvarspolitiska medarbetare

Jag har förstått att alla inte upplevde det lika positivt, men jag tyckte det var roligt med alla grejerna i Lundagård förra veckan. I första hand vill jag väl nämna det brigadbageri från armén som producerade goda wienerbröd till lågt pris, men visst fanns det också andra godbitar.

Läckra Leopard

T.ex. provade jag förar- och laddarplatserna i en av de begagnade Leopardstridsvagnar som tillförts Revingebrigaden och visst var det läckert. Visserligen är de bara leasade från Bundeswehr, men det var kanske mest en budgetteknisk finess för att lura riksdagen. Det är ändå något visst med tyska grejer, inte så där plastiga som de amerikanska. Nu fick ju vi i Skåne hålla tillgodo med den äldre versionen, medan Skövdebrigaden fick den nyaste, strv 122, men den fick man tyvärr inte lov att titta in i.

Försvarsdagarna i Lundagård sammanföll med uppgifter i dagspressen om att ÖB, flyggeneralen Wictorin, höll på att föreslå att armén nu skulle halveras igen. Jag måste säga att en sådan uppgift skulle vara tillräcklig för att få mig att packa ihop mitt fältbageri och åka hem, men jag antar att förträngningsmekanismerna satte in. Alla, inkl. arrangörerna LAOS, höll masken och lät inte sig inte bekomma. Den nya lilla men vassa armén kommer såvitt jag förstår ha fullt upp med

vi ägnat mycket tid och kraft åt att hålla samman en majoritet som ibland spretat åt olika håll. Vi ökade, som enda majoritetsparti, trots att vi varit med om att höja skatten med en krona, trots att vi de facto varit tvungna att minska resurserna för både skola och barnomsorg, och trots att vi inte lyckats dra de fördelar av kommunaldelsnämndsreformen som vi hoppats och trott. Ändå ökade vi med 33 %. Lundaborna är alltså ganska nöjda med sitt vänsterparti.

Men, man kan också se det så här: vänsterpartiet i Lund står inte isolerad från övriga landet. Schymaneffekten påverkade även lundavalet. Utan draghjälpen från "Stockholm", om man nu kan tänka sig den situationen, hade vi gjort ett dåligt val i Lund. Alla "trotsen" beskrivna ovan påverkade valresultatet.

Vilken förklaring gäller? Eller är det en tredje, eller en fjärde, eller ...

I vilket fall som helst tror jag det är viktigt att vi fram till nästa årsmöte samlar ihop de oerhört värdefulla erfarenheter vi gjort de senaste fyra åren, att vi analyserar den lokala valrörelsen, vilka organisatoriska brister vi måste rätta till, hur vi skall handskas med vår oppositionsroll, hur vi skall ta hand om alla de nya medlemmar som strömmat till partiet.

att hålla rosten borta från alla sina pansarbandvagnar. Anders Björk gjorde ju ett kap och köpte hundratals av rysk modell från den gamla östtyska krigsmakten. Nu stod här några stycken, pbv 401 och 501, lite trånga men mycket snabbare och med lägre profil än den gamla svenska 300-serien. Problemet är att pengarna nu är slut, så det kan bli svårt att utbilda folk till att använda dem, och inte har man någon trovärdig fiende under deras livstid. Inte lär de heller bli några pengar över till några vidare beställningar av stridsfordon 90, den egendomliga kompromiss man sytt ihop för att rädda Hägglund och söner.

Ny roll för skogsmatroserna

Man tycker ju att militärerna borde ha vissa svårigheter att anpassa sig till det nya läget. Jag pratade med en av kustartilleristerna som stod där bredvid sin 12 cm-kanon. Det är så att kustartilleriet har en och endast en uppgift: invasionsförsvar och någon invasion är inte till att befara de närmaste, såg 20 åren, åtminstone inte österifrån. KA-folket borde känna sig som kavalleristerna och husarerna efter 1925 års försvarsbeslut.

– Nu har väl ändå KA satt sin sista potatis, nu är det väl bara att fetta in loppen och sätta igång avfuktningssaggagaten, sa jag.

– Ack nej, sa han, visst måste vi ge upp de gamla fasta förbanden, men de rörliga, de satsade man på, de skulle nu kunna användas för de internationella uppdragen.

Och det är naturligtvis ut i världen man blickar, både försvarspolitiker och yrkesmilitärer. Natoentusiasmen kanske mest är suget efter kollegiala kontakter och trevliga internationella utbyten, ungefär som forskare brukar känna.

Kollegialt utbyte?

Fast hos en del går det djupare. Jag var och lyssnade på Bo Hugemark, duktigt militärhistoriker men way-out i frågan om politik. Han har startat Svenska Atlantkommittén, som är en påtryckargrupp för Nato-medlemsskap och som mycket riktigt i sin informationsbroschyr snabbt säger: "Svenska Atlantkommittén är ingen kampanjorganisation för ett svenskt Nato-medlemsskap". Pengarna kommer från enskilda, organisationer och myndigheter enligt egen utsago och man kan bara gissa vilka.

Det brukar finnas två huvudargument för att vi ska gå med i Nato. Den ena är att efter Sovjets fall finns det ingen att vara neutral mot så vi kan lika gärna gå med. Den andra är att nu kan man förvänta sig en sådan hemsk oreda i Ryssland så militärerna kommer att ge sig ut på alla möjliga sorters överfall och plundringståg under kommunistisk eller fascistisk ledning så det är säkrast att gå med.

Hugemark valde ingen av dessa och hedrande nog försökte han inte

heller låtsas som om det skulle bli billigare. Nej, det var vårt ansvar för Baltikum det handlade om, om jag förstod saken rätt, det gällde att göra Östersjön till ett, om uttrycket ursäktas, fredens hav, under beskydd av NATO. Det var lite Antingen-eller och 1930 års män över det hela.

Måttliga avsteg

Hugemark körde också en nu allt populärare linje: vi var praktiskt taget med i Nato redan tidigare. Förr var det ju vänstern som brukade hävda sådana synpunkter, men nu är rollerna de omvända så då får jag väl säga emot. Inget av det som hittills framkommit om brister i vår alliansfria linje har varit i någon avlägsen närhet av de eftergifter det neutrala Sverige gjorde under andra världskriget åt både Tyskland och västmakterna. Små länder har inte alltid så mycket val och särskilt i underrättelse-ärenden tycks det ha försiggått en del. Men operativ samverkan? Hugemark klagade över att Carl Björemann, general och chef för Milo Syd inte hade en aning och inget gjort för att förbereda hjälp och samverkan. Nej, precis, vi var nog ganska alliansfria. Det har vi väl anledning att vara i fortsättningen också. Om det kllar i fingrarna på svenska militärer om att få vara med på framtida straffexpeditioner mot uppstudsiga muslimer så är det kanske förstäligt, men lät för Guds skulle inte det styra vår utrikespolitik.

Lucifer

Tveksamma yttranden

Någon gång i valrörelsens slutskede började Göran Persson tala om original och kopior. Det han sa gick ut på att då, när det började dra ihop sig uppträdde alla partier, som kopior av socialdemokratin. De talade om välfärd, omsorg ja, kanske till och med om rättvisa. Men... sade Göran, se upp med kopiorna, det är alltid originalet, som är det bästa.

Det är klart att han kan ha rätt i att det finns många dåliga kopior i världen, men han borde ändå besinna sig. Som de flesta vet började de asiatiska industriföretagen efter andra världskriget med att kopiera västerländska förebilder. Det gällde inte överallt, men inom många branscher. Vissa kopior blev efter en tid överlägsna originalen och tvingade fram nytänkande och omorientering i väst. Om Facit råkade ut för just detta kan diskuteras, men plötsligt var mekaniska räknepapparater obsoleta och de, som tidigare kopierat var förebilder.

Nu går det nog inte så illa för de svenska socialdemokraterna och Göran Persson, men det verkar finnas anledning för dem att se upp.

Ett monument från 60-talet

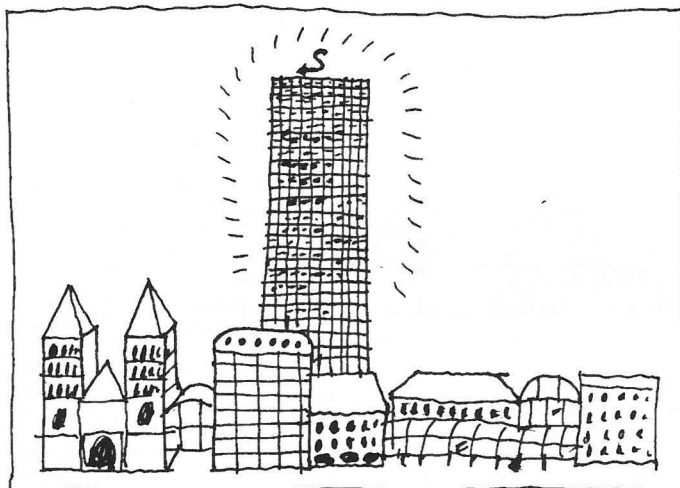
En av VB:s pressgrannar högtidlighöll nyligen Lasarettblockets 30 år som fördunklare av Lunds annars människoskaliga horisont. Detta fick en av VB:s beundrare att minnas och tänka vidare:

Detta spännande, omvälvande och brutala 60-tal, vad det dröjer kvar, tydligt både mentalt samt i stad och natur!

Morgon för 30 år sedan. Nattvak för svårt sjuka patienter högst uppe i Blocket. Vargtimmen. Så skymtar äntligen en blek sol efter en lång natt, en mycket lång natt när sömnen legat nära. Och den fantastiska utsikten när först Lund och sedan omlandet träder fram ur töcknen, kanske till och med Danmark kan skådas i siktigt väder.

Redan då tänkte jag att denna fantastiska utsikt hade ett högt pris. Vem mer än jag och ett fåtal andra kunde njuta den? Övriga personalen var intensivt upptagen med patienterna (nattvak var ofta väldigt stillsamt och därmed desto arbetsammare) och patienterna var sällan i skick att njuta någon utsikt.

Nej, detta är ett skrytbygge! Vilken politiker vill inviga låga, anpassade byggnader när det finns möjlighet att bli ihågkommen för ett gigantiskt utropstecken i generationer med ett bygge som syns miljals omkring högst upp i landets brantaste stad? *Hilton* är ett

Lasarettblocket som socialdemokratiskt monument/skrytbygge illustreras av denna teckning från *Veckobladets* första år. Märk den då populära s-symbolen, här uppochnedvänd.

öknamn; ett annat *Andréemonumentet*, efter den tidens starkaste sossepamp. Som en illustration till Kafkas "Slottet" ligger det hiskeliga Blocket där och ruvar likt draken över den lilla staden med dess måttfulla strukturer.

Landskapsbild. Var ordet ens upfunnet då? Men alla visste ju hur Lunds siluett skulle se ut med Lunna pågar, Allhelgonakyrkan och "Sydsvenskans torn".

Detta 60-tal med sitt miljonprogram, hundratusentals rivna fina och trivsamma hus med billiga bra lägenheter, hemska förortsmiljöer och förstörda centrum – det kommer vi få dras med. Har vi lärt något? Möjligtvis. Å andra sidan kommer snart ett antal tidens pampar att inviga en Babels bro. För vilken politiker hade velat inviga en tunnel, även om den blivit billigare, snabbare och mer ekologisk?

Håkan Olsson

Förra söndagen firade Lasarettblocket 30 år vid Universitetssjukhuset i Lund med öppet hus för allmänheten. Jubileumsprogrammet omfattade föreläsningar plus en vårdkjedja bakom aulan där man på ett mycket illustrativt sätt visade jur det dagliga arbetet gick till på klinikerna. I aulan visades också en film om själva invigningen för 30 år sedan. 1968 var också det året då röda Lund inföll (inföll och inföll, *sätt amm.*) vilket påverkade jubileet så tillvida att Tage Erlander blev hotad av vissa grupper vid invigningen på AF.

Under dagens föreläsningar framkom att Lunds lasarett gjort stora framsteg särskilt inom hjärtransplantationsområdet, där man kunde visa upp en mer framgångsrik statistik än ex vis Göteborg när det gäller överlevnad. Ett annat område är andningsvård som klassades som en tyst revolution. Man har konstruerat lätta respiratorer som kan tas med överallt.

Tills sist en negativ kommentar. Det fanns alldeles för få cykelställ och alldeles för många bilparkeringsplatser utanför lasarettbyggnaden. Inte mycket till friskvårdstänkande här.

Göte Bergström

Om valet i Tyska förbundsrepubliken

Så föll han till sist. Den store tunge europapolitikern, Helmut Kohl fick lämna in efter 16 år som förbundskansler. Han efterträds av socialdemokraternas (SPD), Gerhard Schröder. Ännu ett europeiskt land har blivit röd-grönt. Det är inte så många kvar av den andra sorten numera. EU:s tre mest inflytelserika medlemsländer Tyskland, Frankrike och Storbritannien regeras av socialdemokrater. Det bör skapa nya intressanta samarbetsmöjligheter för dem. Det handlar om center-vänster regeringar där center-vänster har olika betydelse. Storbritannien ligger klart till höger om Frankrike, med Tyskland någonstans mitt emellan.

Man kan säkert förvänta sig gemensamma insatser mot den europeiska arbetslösheten. I den tyska valrörelsen var arbetslösheten ett viktigt tema. Det är naturligt med förbundsstatens mer än fyra miljoner arbetslösa och med de nya förbundsländernas (fd Östtysklands) sysselsättningskris. Det finns begränsningar inbyggda i det europeiska systemet och i de tre ländernas olika politiska traditioner, men socialdemokraterna har det gemensamt att de inte gärna vill lämna hela makten till bankirerna. Vi kan troligen vänta oss, med Oskar Lafontaine som tysk finansminister ansträngningar att skapa en politisk motvikt till den

europiska centralbanken och större förståelse för att de länder som står utanför Euron skall få politisk representation.

De grönas roll i tysk politik är intressant. För det första verkar det inte finnas någon större tveksamhet kvar bland dem mot att ingå i förbundsregeringen. De har ju övat i "länderna" redan. Det finns också tecken på att våra svenska gröna lär sig snabbt och kanske har större beredskap än vänstern att delta i regeringsarbetet i Sverige. Gröna själar är kanske inte i samma behov av skydd, som vänstersjälar. Det finns emellertid en anmärkningsvärd skillnad mellan tyska och svenska miljöpartister: I Tyskland är det utrikesministerposten, som betraktas som naturlig för en grön minister. Detta tycks inte skapa någon som helst oro inrikes eller utrikes. De flesta tyska gröna bekänner sig numera till Nato! Den lilla oro, som finns handlar om att vissa gröna befaras agera hökar för militärt ingripande i Kosovo. Natofrågan ligger som bekant utanför diskussionerna mellan s, mp och v i Sverige.

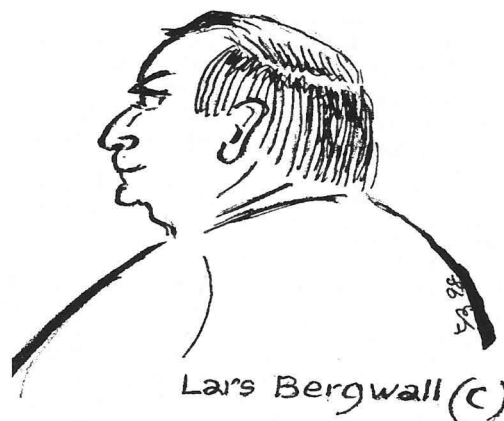
Östtyskarna slöt massivt upp bakom Gerhard Schröder. De valde "den nya mitten". Farhågorna om genombrott för diverse högerextremistiska och rasistiska partier i gamla DDR kom på skam. Det tolkas allmänt som att man där

trots all frustration inte gett upp hoppet om den parlamentariska demokratin. Man valde bort Helmut Kohl, "arbetslöshetskanslern" CDU förlorade mer än tio procent av väljarna i gamla DDR. En halv miljon östtyskar gick från Kohl till Schröder.

Missnöjesrösterna verkar ha hamnat hos PDS, arvtagaren till det gamla enhets-socialistiska partiet, på murens tid. Det finns säkert

en hel del lokalpatriotism bakom PDS röstesiffror. Partiet fick mellan 20 och 25 procent i de nya länderna. I Väst fick det en obetydlig ökning från 0,9 till 1,2 procent. Östsiffrorna räckte till att klara spärren på 5 procent till förbundsdagen man behöver inte längre lita till ett litet antal direktmandat utan är nu ett "nationellt" parti. Ätminstone på pappret.

RN

Lars Bergwall (c) får sluta som ordinarie kommunfullmäktige efter valet. Han kryssades bort av väljarna. Han är känd som en av den församlingens vänsterhatare. Alltså ingen större förlust för Lunds politiska liv.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Danmark har mange smukke genstande – Pas godt på dem!

Det finns en del seriösa utredningar om skillnader mellan Skåne/Sverige och Danmark. Det visar sig, enligt dessa, att det inte alltid är så lätt att orientera sig på den andra sidan av Sundet. Detta oavsett vilken sida man själv kommer ifrån. VB hemfaller då och då åt folkupplysning, en av den svenska arbetarrörelsens stolta traditioner och eftersom alkoholvanor och förhållningssätt till jästa och eller brända och destillerade drycker alltid är aktuella kommer här hjälp för den som tänker dricka i Danmark.

Det är Foreningen Gode Alkoholholdninger, på svenska, goda alkoholvanor, en förening som bildats av Foreningen af Danske Spiritusfabrikanter, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, (V.S.O.D) och Bryggerforeningen, som annonserat stort i pressen nyligen. Meningen med föreningen är att främja god alkoholkultur och därigenom motverka och reducera "missbrugssituationer".

Näval. I sin reklamkampanj säger man att det är lätt att följa Sundhetstyrelsens råd om högst 14 *genstande* i veckan för kvinnor och högst 21 för män. Begreppet, *genstand* kräver en kommentar: Det är samma ord som föremål, sak eller ting och utgår från en dansk pilsner och motsvarar 12 g alkohol. En vanlig Hof eller Grön är alltså ett *genstand*. Sundhetstyrelsen rekommenderar alltså inte mer än en back mellanöl i veckan för män och motsvarande mindre för kvinnor.

"Om du inte vill dricka för mycket måste du veta hur mycket du dricker," skriver man klokt. Vi presenterar här en kortfattad guide till danska drycker:

- En lättöl, sådana finns i Danmark, motsvarar 1/2 *genstand*.
- En starköl är lika med 1–2 *genstande*
- En guldöl, 1 1/2 *genstand*.
- En flaska vin kan variera i styrka, men räknas som 5–6 1/2 *genstande*
- Om du beställer starkvin på restaurang får du som regel 5 cl. Det är lika med 1–1 1/2 saker.
- En dansk snaps slutligen är 1 *genstand*. Det är en "lille en" på 2 cl.

Men glöm inte: att även om du räknar hur många du tar "er alkoholpromiller lunefulde – de avhaenger bl.a. af vaegt og køn, og hvor meget man har spist!"

Ombudsman på ideologiskt hal is

I ett par tidigare debattinlägg i VB har jag kritiserat vänsterpartiets distriktsstyrelse (DS) i Skåne för att på olika sätt engagera sej i tidningen Flamman reklamkampanjer. I VB 27 uppger Olof Norborg, distriktsombudsman, att det är han, inte DS, som är ansvarig för att Flamman fått tillgång till medlemsförteckningen. På en punkt har jag, det erkännes, tagit miste. I våras, när vi fick ett reklamblad för Flamman – plus själva tidningen – i samma postförändelse som ett medlemsutskick, var det inte som jag trodde distriktet som stod för kostnaden, utan Flamman. Det gör knappast saken bättre att ombudsmannen är beredd att låta intressenter utanför partiet sponsra medlemsutskicken därtill utan att upplysa om detta förhållande.

Ombudsmannen har sålunda låtit Flamman stå för ett medlemsutskick och har dessutom vid åtminstone två tillfällen lämnat ut uppgifter ur medlemsregistret till Flamman för direktdistribution av tidningen till partimedlemmarna i Skåne.

Integritetskränkande

Jag framhårdar i min åsikt, att medlemsregistrets namn- och adressuppgifter inte ska lämnas ut till utomstående. Om det i enstaka fall ska ske ett sådant utlämnande måste det vara en politiskt ansvarig instans, dvs DS eller årskonferensen, som tar sådana beslut. En förteckning över ett partis medlemmar är ett formligt åsiktsregister. Åsiktsregister ska man hantera varsamt. Att lämna uppgifter om partitillhörighet kan kränka medlemmarnas integritet. Sådana beslut borde inte kunna tas på tjänstemannanivå. Vill distriktet göra reklam för någon annan organisation eller sammanslutning, vilket i vissa lägen kan vara befogat, så måste det ske utan att medlemsförteckningen lämnas ut. Det innebär att distriktet självt står för utskicket och inte lämnar ifrån sej medlemsförteckningen.

Olof försvarar sej nu med att Flamman och partiet är ungefär samma sak. Därvid drar han paralleller med bl.a. Veckobladet och Kritiska EU-fakta. I fallet VB håller inte hans resonemang. VB är

utgivet av en instans inom partiet, lokalorganisationen i Lund. Vad gäller Kritiska EU-fakta så borde inte medlemsförteckningen ha lämnats ut i det fallet heller (om det nu gjorde det), eftersom det är en organisation skild från partiet.

Irrelevant

Mot detta invänder Olof att det på Flamman arbetar en del partimedlemmar och att Flamman har lokal i samma hus som partikansliet. Det är fullständigt irrelevant om det arbetar vänsterpartister på Flamman eller inte. Den tiden är tyvärr inte allför avlägsen då partimedlemmar även s.k. framträdande arbetade på tidningar som "Nyheter från Sovjetunionen" och "Fredens och socialismens problem", båda organ för Sovjets kommunistparti. Tack och lov betraktades dessa publikationer inte en del av partiet av den anledningen att en del medlemmar jobbade där. Likaså är det oväsentligt var tidningens lokaler är belägna. Det som har betydelse är att det är en från partiet fristående organisation.

Solkigt förflutet

Flamman är "mainstream" vänsterpartistisk påstår Olof. Flamman uttalade redaktionella linje – att knyta an till tidningens solkiga förflutna som quislingorgan för nomenklaturen i Sovjet och dess vasaller – torde knappast vara en huvudströmning inom v, i varje fall inte om man ska döma av partiordförande och vice ordförandes klart markerade ideologiska framtoning i valrörelsen.

Tyvärr är distriktets ombudsman ute på ideologiskt hal is i sin beredvillighet att kolportera Flamman till distriktets medlemmar. Jag anser också att Olof handskas värslöst med registret över medlemmarnas namn och adress.

Årskonferensen måste besluta

Frågan om hur registret ska hanteras av distriktet måste därför bli föremål för diskussion och beslut på nästkommande årskonferens. Oavsett framtida beslut av årskonferensen anser jag att varje medlem har rätt att kräva att hennes/hans adress inte lämnas ut till obehöriga utan medlemmens samtycke. Därför kräver jag här och nu att mitt namn och adress i fortsättningen inte lämnas ut till Flamman eller någon annan organisation utanför partiet.

Grovt påhopp

Slutligen: Olof skriver att han "som driver Ulf när han, för vilken gång i ordningen och mitt i en valrörelse,

orkar dra igång ett internt bråk av denna typ". Av tre skäl är jag förvånad över detta grova påhopp. För det första är det inte likt Olof att fara ut med så våldsamma anklagelser mot enskilda partimedlemmar. För det andra är det inte jag som "dragit igång" ett internt bråk, utan faktiskt Olof själv som "mitt i en valrörelse" medvetet provocerat många partimedlemmar genom att sälja ut medlemsförteckningen till en politiskt tvivelaktig tidning. Att det sedan blir en reaktion på provokationen borde inte överraska någon. För det tredje känner jag inte igen mej på beskrivningen att jag skulle ha för vana att dra igång interna bråk i valrörelser. Jag kan inte erinra mej att jag någonsin har gjort det. Eftersom jag menar att denna anklagelse saknar grund och eftersom jag tycker den är synnerligen grov kräver jag att Olof kommer med bevis för sitt påstående. Kan han inte det är det rimligt att han tar tillbaka sin tillvitelse.

Ulf Nymark

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må 12 oktober kl 19.30 på partilokalen. Ämne: samtal under fria former

RÖDA KAPELLET Sö den 11 oktober kl 18.45. Rep med Birgit. Eisler-programmet.

VECKOBLADET
Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Gunnar Sandin.
Näste redaktör: Karin Blom.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund.
Måndag e. 17 till fax 046-123123.
Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.